

נא א ב מ"י פ"ט מהל' משה"ק הל' ח ופ"ח מהלכות תמידין ומוספין הלכה יא:
 ס ג ד מ"י פ"ה מהל' כלי המקדש הל' יג ד:
 א ה מ"י פ"ח מהלכות תמידין ומוספין הל' ו:
 ב ו מ"י פ"ה שם הל' ז:
 ג ז ח מ"י שם הל' ח:

שיטה מקובצת

(א) אחד הסגן: (ב) והרגל
 וסומך: (ג) משום יקרא:
 (ד) תיבת לה נמחק: (ה) לה
 נפחה רב: (ו) חיים שתי לחם:
 (ז) תיבת חבירו נמחק:
 (ח) סמיכה אחת: (ט) רודה
 אותן: (י) עשוי למר: (יא) נפחה
 רב:

שמיכה שלא תרבתה בשחופין. מימה ותמדתה בשחופין מקל
 וחומר מתנופה שנתמעטה בחופורין ותגרתה בשחופין:
 קא הויא הציצא. והא דכרן מיני דף תמתי דן בעלולין ומיני פרימי
 לעיל דפרק כל המנחות בראש מלה (דף 69 ע"ב): **בזמן שבין**
 שיש בו רוח חיים גדול רוצה לחקשרה משנה היא
 משפסמא ממידי (דף 70 ע"ב):

הדרך על שתי מדות

שתי האהב. במשנה ובמקרא קרי לשון זכר ולשון נקבה להכחא תנן שמי הלחם ובשומאון (א) ו' לחמי בני שאלו וימנו ק' פ' לחם ולקחת מידם ולעיל פ' ואלו מנחות (דף עה:) קרי ליה לשון זכר דקאמר בצבא מלחם גדול ויבטי' (שפעה נא) ולא ייחסם (א) לחמו: **וברפוס** היה קושיה אחרת, איך דגרסי טופוס ויהי טופסי גיטין (דף כו.) טופסי גיטין ופורמ"א צנע"ו ואי אפשר לצרר אס' היה מתקן הלחם מחוץ לדפוס שהיה הדפוס בתוך הלחם או הלחם בפנים ומתוך הסבירה נראה ששלהם בתוך הדפוס אבל מדקאמר בגמ' וליהדרה בדפוס קתה ומשי' כיון דלפי לה נעפחה משמע שהלחם לא לדפוס דה' בתוך הדפוס כיון דממין דפוס היה לחם בתנור היכי מינפחה הא אין הדפוס מניחה ועוד דכלל דוכחא משמע שהיו מדביקין את הפת בתנור ואם נעפחה הדפוס נמחה א' אפשר לה' להצדיקה ומאה דקמי' ששאלו ריה' עומתן בדפוס אין לדקדק דשיין ריה' (א) מפני הדפוס ולא מפני שהדבקה בתנור: **ובשחלה** רודן גותן ריה' ר' הירוש' אש' שחלה

בדבאר (לקמן דף טז.) קערטווי אלו
דפוסין וכן פירט רש"י בפירושו חומש
ששה וטוט קערטווי לאחר אפייה
הא' דפליגי לקמן (דף טז:)
פייגין אי דחוי שבת ללגלן דלמר
תנור מקדש דחוי שבת משום דאי
לאפי לה מאתמול איפסל גלייה ולמאן
דלמר אין תנור מקדש לא דחוי הא
דין למר ודין קערטווי שבת
דלמדי ב' שגא ומשחת צי את האל
שולחן ומעוד ואת ארון העדות את השולחן
שולחן כל כליו ושחא א"ע"י דלמדי בני
שולחן ועשית קערטווי מ"מ חלי השולחן
ויניחא לה יקרוי אי נמי חלי דמפרס
קערטווי אלו הדפוסים קסבר תנור
מקדש אבל מאן דלמר אין תנור
מקדש היה מפרס דקערטווי היינו
קערטווי שחינו וטוים דהא את להלם
על שחי שולחנות שנאכלם אחד מכסף
ואחד מזהב על של כסף וטוים להם
ביציאתם אבל אין לפרס דעל שולחן
בזמן קערטווי דאם כן שולחן היה
תמשה עשר פעמים:

ושמרת אותם בדפוס. וא"ת והא חפיקתיה לומר שאפייתן אותם אצל ושמרת משמע שימה בדפוס:

כמין

[illegible][illegible]

דעם "בת"י

[illegible]

י"ב מב"י רבינו בצלאל אשכנזי ז"ל.

הדרן עקר שתי מידות
 והפירושים שגמלם בדפוס מבטן ואילך הוא
 פירוש רש"י ז"ל
הללם. דפוס. פורמ"א
 בלעז' ובגמ' מפרס' האך
 ועשו: **וכסדא דרודס.** [א] מן הממור:
והואן בדפוס כדי שאל' יתקבלו.
גמ' החלה האחס. הללם
הפנים כמדי: ושםא אום. שימה
רשאונה מהס עושה מהס דהיינו
בממור תחלה בלשון אותם דמשמה
ששים גמון ששים בשני דפוסין יחד
ועדיין היא בלק. נומנה
שהדפוס עשו [א] כמין מיצה
והמר כמין שפינה דוקדמ
קמן [א] ומקמן בלשון כמון
שאל' עשו עשו ענין הדפוס

שהלחם היה לו דפנות ותוך: וכמין דפוס היה לה במנור. והיו מסיקין אותו עם המנור ואופה את הלחם: ולידורה. לאחר שרדה לדפוס קמח שתקנה זו: נפתח"א. ורביה דפוס גדול מן הראשון:

שמים שמים ויש לומר דאס כן לכתוב ונת

(א) תמיד לג: (ב) ז"ק: (ג) ז"ל
י"א. ז"ק: (ד) לעיל סב:
(ה) לעיל סא: (ו) יומא כה:
(ז) ד"ה כהן: (ח) [ראה זו
זע"ג דהא ולא יחסר מוסב על
האדם ומלאמי שגם הצי"ט
הניח זה בזמניה: (ט) נמי מן
הדפוס. ז"ק:

תורה אור השלם

1. וְסֹמֵךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
כָּרְבֵנוֹ וּשְׁחָטוּ פֶתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְזָרְקוּ בָּהֶם אֵשׁ
הַכֹּהֲנִים אֶת אֲשֵׁרֵי
הַמִּזְבֵּחַ כְּסִיבִי: וַיִּקְרָא ג ב
2. וְלִקְחָתָּהּ סֵלָה וְאִפִּיתָ
אֹתָהּ שֵׁשִׁים עֶשְׂרֵה חִלּוֹת
שְׁנֵי עֶשְׂרִים הֵיחָל הַחִלּוֹת
הָאֵחָת: וַיִּקְרָא ד ה
3. וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שֵׁשִׁים
מַעֲרֻכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹּת עַל
הַשִּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְיָ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' משום (כבודו) תו"מ
ונ"כ גי' רש"י יקרא:

לעזי רש"י

פורמ"א. תבנית.

מוסף רש"י

לרבות כל בעלי קרבן
לסמיכה. חמשה שהציאו
קרבן אחד בשותפות טולן
זריצין לקמון עליו ואין אחד
סומך עליו (ערכיו ב.) שאם
נשתתפו ב' או ג' על קרבן
אחד קרינו אכל חד וחד
קרבנו וטולן סומכין בו
(תמורה ב.).

הדרן עלך שתי מדות

רבינו גרשום

שיכול. שיהא א' סומך ע"י
כלול. והלא ידן צרי: א'
החצר הצ'ע'ה. שידו של אחר
חוצץ בין ידו של אחר: לינף
חד והדר לינף חבירה הנופה
את אחר מר. אלא בסמיכה
דלא כתב סמיכה אחת
לסמוך והדר לסמוך:
והרשתי הראשון. מאותן
ש' כהנים שזוכין במחיר:
וסמך עליהן כ"ג וזווקן.
על המעריכה: ונשטם השני
ולחל לו ובא והארשו ומושיט
לחלוקה וזווקן הראשון לכ"ג:
משום כבודו וכ"ג. היה
סומך עליה אבל בעלמא
ליבא סמיכה בשתווקין:

סליק מִרְקָא
 שתי הלחם. ת"ל אותם.
 שתי הלחם. למעט לחם
 הפני: הא אפיקתיה לגופיה
 דנאפתא שתי לח לא
 למעט שם לו: וכי: וכמן
 דפוס היה לה בתנור: גדול
 מעט מן הכוסות הראשון:
 וכשהוא רודד. השמוציא
 מן התנור ונותנה בדפוס ג'
 שהוא גדול מרפוס שבתנור
 כדי שלא תחלק תקונה לפי
 שהיא דקה ואם לא נותנה
 בדפוס הייתה ממקלקלת:
 נפחה. גדילה ואינה נכנסת
 בדפוס הראשון.